

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 9. Vna est Ecclesiæ Cathedra: quia vna est eius doctrina, licet diabolus velit linguas confundere sicut in turri Babylonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

doctrinam, fidem, Sacramenta, & mysteria profitebantur.

Luc. 207. Eo modo, quo D. Zacharias Joannis Baptiste pater dixit: *Sicut locutus est per os Sanctorum, qui in faculo sunt, Prophetarum eius.* Non ait: *per ora*, sed, *per os*, Quod ergo multi Prophetæ, multa habeant ora, multas linguas, quisque suam, non ab uno, sed omnia erant unum os: quæ omni modo uniformitate loquebantur, omnes enim eandem fidem, eandem doctrinam eademque mysteria tradebant. Vna vnicuique Ecclesiæ Cathedra, licet enim multa materialiter edificata sint pulpita, eaque differentia, in quibus docetur, disponitur, ordinatur, præcipitur: tamen omnia sunt una fides, una doctrina, una Domini lex, eadem Sacramenta: *Vnus Dominus, una fides, unum baptisma.* Materie nostræ congruum edidit D. Cyprian. librum ex quo plura sumpsit D. Aug. in quo præcellentiam extollit Ecclesiæ, quæ est Catholica, quæ semper fuit una; & Cathedra, ex qua docet, fuit quoque semper eadem. Inter Philosophos, inquit D. August. invenies varias differentes, mutatas & multiplicatas cathedras: quia quisque suam docebat opinionem particularem, diversam, imo contrariam alteri. Erigit Socrates cathedram, quæ Stoicorum præferitur, in qua suam vendidit Philosophiam. Surrexit Plato, sequitur Socrati acriter opponit, suam erigit cathedram, quam Academicam seu Platonicam nominabant. Prodit in arenam contra illum Aristoteles eiusdem discipulus, & ex diametro illi repugnat aliam erigit cathedram, quam dicunt Peripateticam seu Aristotelicam. Erant hæc omnes, multæ cathedra: quia erant sententijs dissidentes, & directè oppositi. Ex superbia natum est hoc dissidium, quæ tangebant mundi sapientes. *Scientia inflat.* Vnusquisque enim proprio studebat honori, ac ingenij sui subtilioris laudem aut opabatur. Vnde hoc intendebat, ut ipse talis doctrinæ, primus ac proprius auctor censeretur, qui præ alijs acumine ingenij, ac intellectus perspicacia longe emineret. Ex quibus infert D. August. hanc eorum Republicam iure merito vocari potuisse turrim Babylonicam, ubi quisque suam loquebatur linguam, vicino suo discrepanti, quo factum est, ut nunquam turrim hanc doctrinæ edificate potuerint, sed per universum mundum errabundi, singuli sua professi sint. Post hæc, cum esset diabolus huius mundi Deus: *Princeps huius mundi*, & ipse sit omnis pater mendacij, qui unitatem non servat, nihilque tam desiderat, quam animarum divisionem, decrevit, ut quæque Republica suas haberet particulares opiniones, sacrificia, cere-

Ephes. 4. 5
De unitate Ecclesiæ.
L. 18. de civitate. 41.
Et 51.

1. Cor. 8. 1

2. Tim.

monias, in honorem diversorum idolorum, veterius demonum, quos in eorum singulis adorabat; proinde sicut vnaquæque civitas suos Deos venerabat: *Secundum numerum civitatum unarum, erant Dii sui.* Ita quoque erant diversæ in vnaquæque civitate, ac loco cathedrae.

Ornatè hoc dixit D. August. expendens locum D. Hieronimi quendam Ezechielis Prophetæ, ac supponens superbia esse materem producticem multitudinis sententiarum, ac cathedrarum: mentiri quippe non potest, qui dixit: *Inter superbos semper sunt iurgia.* *Alia sacra* (inquit) *in Africa, alia in Egypto, alia in Mesopotamia, verbi gratia, diversis locis sunt diversa: sed una mater superbia, omnes genuit.* Neque mirum si superbia parit dissensionem: hæc enim germana soboles eius est. In superbia schola Satanæ fundatur, hinc tota redundat varietatibus quoniam & propter hanc rationem ait D. Aug. Vocat David istos cathedraticos vnicoriam, dum orat: *A cornibus vnicoriam erue me.* Proprium enim est huic animali, esse singulare: *Unus omne consortium.* Verum tamen in Ecclesia Catholica, sicut est Dei respublica, qui auctor est ac Pater veritatis, & hæc una est, tantum una eademque sententia ab omnibus edocetur, una fides, eadem Sacramenta, una lex, una tantum videtur cathedra, vna confessio, vnum Credo, vnum Evangelium, ac in ea id sit quod optabat D. Paul. *Obsecro vos fratres etc. Ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata, sed sitis perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia.* Et qui docent, non suo nomine docent, nec se auctores ostentant opinionum, omnes in persona Christi & Dei loquuntur, qui auctor est fidei, & magister vnicuique, à quo omnes Ecclesiæ doctores sunt constituti ac substituti, repetitores, ob quam rationem ipse in Evangelio ait, ne velimus vocari Magistri: quia non nos ipsos iactare debemus auctores esse fidei: hic enim solus est Christus: *Vnus est enim Magister vester Christus.* Notetur modus loquendi, quo Deus vtitur apud Ezechielem: *Neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum.* Cum autem Pastores tam parum inuigilent omnibus meis, ait Dominus, illos repellam. *Cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem meum.* Et quis ò Domine curabit gregem tuum? *Suscitabo super eos Pastorem unum qui pascat eum, servum meum David.* Quomodo dicitur: *num? An non per Hieremiam multos promilerat, Pastores? Concedo; sed vnum primarium, ac cæteris superiorem, ac cuius vices obeunt, implentque cæteri commisiones, Vnde & addit: Servus meus David, princeps in medio eorum, quem vocat D. Petrus Principem & Episcopum novissimum.*

17. Reliqui vero sunt velut eius economi, qui disposita ab ipso disponunt, quod ille ipse precipit gubernandum, gubernant, & omnes ex coliam sumunt potestatem. Hoc ipse de se larauit dum ait: *Ego sum pastor bonus*: quod duo (notatore Carerauo) complectitur: *Ego sum ille Pastor; ille bonus*. Ille desideratus cunctis gentibus, ille bonus per essentiam, ille qui omnes, ut proprias habet, reliquit, pastores sunt omnium ex commissione, quam illis super gregem meum concedo, ut super eas munitent, & illi multi sunt: tamen unus solus ipse, qui ut auctor fidei ac doctrinae, vult ut ceteri pascant illa eadem doctrina oves suas, ipse inquam Dominus Christus est.

17. Fundatur Christi schola in humilitate, & sicut superbia vitarum scaturigo est doctrinarum, humilitas est contra ea est, per quam in una eademque sententia convenimus, nostrum captiuantes intellectum. Quinimo, ea de causa tantopere eam Christus commendat in Euangelio. Hinc educit D. August. bellum perna omnium atrocissimum à diabolo excitatum in Ecclesiam per hereticos, qui ad hoc adlaborant, ut quisque sua instructus opinione prodeat in actum: nedum Ecclesie Catholicae sententia contradicentis, sed aliorum quoque euentens dogmata hereticorum, ita ut suam quisque defendat, teneatque sententiam. Tentatur in hoc perfidus ille tentator illo quoque, ut medio, quo Dominus in eum visus fuerat, ut militrorum eius arrogans exeret intentum: adificabant enim turrim Babylonicam, nominis sui fama que quarentes celebratam: *Cel. breuis nomen nostrum*. Concorditer omnes huic adnuntiant operi, omnes uno loquuntur idionate, islemque verbis vtuntur. *Era terra labij vnus; & sermonem eorundem*. Hac vniuersitate solidati tum paulatim promouent in altum hoc intendentes, ut culmen eius pertingeret ad caelum. Vult Diaboli machinas destrucere, eorumque ambitiosam demoliri praesumptionem, humiliare superbiam, quid agit? confundit linguas eorum sic, ut quisque sibi propriam habeat: vt huius non comentiatur alterius, & istius disceptet ab illius & illius lingua: *Confundamus linguam eorum; & non audiat vnusquisque vocem proximi sui*. Hoc modo in aera euadit tota haec turris tam immensa, operisque celeberrima adificatio. Adest Christus turrim Ecclesiae constructurum: *Turris fortitudinis à facie inimici*. Quae ad tantam excreuit altitudinem vt ad caeli verticem pertingat, & terram caelo conuolueret, sitque illa, per quam ad sidera homines ascendere valeamus. In hunc finem omnibus vniam infundit linguam, vniam fidem, ea-

dem Sacramenta, vniam legem, vniam sententiam, vnium caput visibile, scilicet Petrum, super quem totum hoc fundauit aedificium, vnium Euangelium. *Predicate Euangelium omni creatura.*

Marc. 16. 15.

Adimplet quod olim verbis praclarissimis per vatem Sophoniam addixerat. *Reddam populo la-* *bium electum*, vt inuenit *omnes in nomine Domini* *ni, & seruam ei humero vno*. q. d. ab illi eis labium vnium, vno loqui idiomate, vt vlticuius non proficeret tettena: turris Babylonis adificatio: ego ipsis hoc restituum sed electum, purum, mundissimum. *Reddam eis labrum electum*, vt omnes adlaberent, & confortati progrediantur ad opus *Humero vno*. Sumitur haec metaphora, ab ijs qui magnam sustollunt trabem, humeros humeris sociant, & pari conatu adiuuunt: turra tollent crucis mox pondus, menum Euangelium omnes: *Humero vno*, & pari conatu in vinea laborabunt. *Predica e Euangelium*: vnium Euangelium, vniam fidem, vniam doctrinam. O quam altum ascendit haec turris, quam proficit crescitque Ecclesia! Opponit se diabolus per ministros suos Imperatores, Monarchas, Tyrannos, totamque mundi potentiam in Christi Ecclesiam armatam, nec illo potest nullo exurgente machinam impedite, quid consilij? Hoc intendit, quod olim Deus contra eum laborat confundere linguas eorum, tam efficaciter, vt vnus alterum non intelligat. Haec agit per Hereticos, vt eorum singuli sua prodeant armata sententia, ita vt, nedum se Ecclesiae opponant: Cat. olicae, sed & suos impugnent consociales, idque tanta opinionum varietate, vt suam quisque tantum mouerit linguam, defendatque sententiam. Quae linguarum non fuit semper inter illos diuersitas? Nostra tempera consideremus. Exoritur Lutherus sua lingua, sua fide, cui se confestim opponit Caluinus sua doctrina, statim ei olatur Oecolampadius, & Zwinglius, alij vique ad infimae sortis homines, factores, sutores, camentarios, textores &c. ita vt, quotquot in vna demora morabantur, non vnanimis in deo, sed multanimis inter se dissidere: t. Pater Lutheranus, mater Caluinista, filius Protestant, filia Zwingliana &c. Hoc in illis impletur à Deo praedictum infortunium per Isaiam, vt beatus orat Docteur Angelicus: *Sessuras ciuitatis Dauid videtur: quae multiplicata sunt*. Attamen non preualebit diabolus quidquid enim molitus fuerit, semper aneabit, viuet, triumphabit vna Cathedra, vna lex, vnium Euangelium, vnium in Ecclesia Catholica caput visibile.

Sophon. 2. *in nomine Domini* *ni, & seruam ei humero vno*. q. d. ab illi eis labium vnium, vno loqui idiomate, vt vlticuius non proficeret tettena: turris Babylonis adificatio: ego ipsis hoc restituum sed electum, purum, mundissimum. *Reddam eis labrum electum*, vt omnes adlaberent, & confortati progrediantur ad opus *Humero vno*. Sumitur haec metaphora, ab ijs qui magnam sustollunt trabem, humeros humeris sociant, & pari conatu adiuuunt: turra tollent crucis mox pondus, menum Euangelium omnes: *Humero vno*, & pari conatu in vinea laborabunt. *Predica e Euangelium*: vnium Euangelium, vniam fidem, vniam doctrinam. O quam altum ascendit haec turris, quam proficit crescitque Ecclesia! Opponit se diabolus per ministros suos Imperatores, Monarchas, Tyrannos, totamque mundi potentiam in Christi Ecclesiam armatam, nec illo potest nullo exurgente machinam impedite, quid consilij? Hoc intendit, quod olim Deus contra eum laborat confundere linguas eorum, tam efficaciter, vt vnus alterum non intelligat. Haec agit per Hereticos, vt eorum singuli sua prodeant armata sententia, ita vt, nedum se Ecclesiae opponant: Cat. olicae, sed & suos impugnent consociales, idque tanta opinionum varietate, vt suam quisque tantum mouerit linguam, defendatque sententiam. Quae linguarum non fuit semper inter illos diuersitas? Nostra tempera consideremus. Exoritur Lutherus sua lingua, sua fide, cui se confestim opponit Caluinus sua doctrina, statim ei olatur Oecolampadius, & Zwinglius, alij vique ad infimae sortis homines, factores, sutores, camentarios, textores &c. ita vt, quotquot in vna demora morabantur, non vnanimis in deo, sed multanimis inter se dissidere: t. Pater Lutheranus, mater Caluinista, filius Protestant, filia Zwingliana &c. Hoc in illis impletur à Deo praedictum infortunium per Isaiam, vt beatus orat Docteur Angelicus: *Sessuras ciuitatis Dauid videtur: quae multiplicata sunt*. Attamen non preualebit diabolus quidquid enim molitus fuerit, semper aneabit, viuet, triumphabit vna Cathedra, vna lex, vnium Euangelium, vnium in Ecclesia Catholica caput visibile.

